

E G A Z T I Y A K .

Egazti asko ziran
 arkitzen baratzan,
 batzuben muntuan, ta
 bestiak belartzan;
 batek esaten zuben:
 «Beldurrik gabe gu,
 egon gindezkek lasai
 ni jarko nak buru;
 dakizuten bezela
 ni nauk indartsua,
 bildurrikan gabeko
 chit panparroitsua;
 inor balitz onera
 kanpotik sartuko,
 neregandik ederrak
 lizkikek artuko».
 Ala denak seguru
 beldurrikan gabe,
 zeuden, jarri zalako
 indartsua jabe,
 bañan uste gabian
 arkitzen zirala,
 ikusi zuten ara

norbait zettorrela;
 zakur gazte bat zan au
 eiztari batena,
 zerbaiten usayian
 ara zijoana;
 guztiyak asi ziran
 ikusirik ura,
 alde egiten andik
 al-zuten lekura;
 ¿eta dakizute zein
 joan zan azkarrena?
 indartsu, panparroia
 bildurtzen etzana.

.

Zakur saunkalariyak
 kozkik ez bein-ere,
 gizon miñgaiñ aundiyak
 alatsu dirade;
 azaldutzen diranak
 beti aundiyenak,
 ayek izaten-dira
 ikaratiyenak.

JOSÉ ARTOLA ETA ELIZECHEA.

